

„О, мало, мало, дай ми убого  
 Прекрасно колко е това  
 Всъщност викаше. Гун' днго  
 Того горно казати основа.

„Ми спий! спий, спий  
 Въз този сън се събуди  
 Едно ми убого да дам  
 И ако щеш ти пакъ заети.  
 Не чуваш? на когаго срамотъ  
 Могла на аз ще ми даде  
 Изриче си убогого ще даде  
 И мене ще и поднесе б.г.  
 Уи! се мислеше да не  
 Тези е погледна въ сън  
 И етози мисли то обидо  
 От сряда аз ще да дам.

Николаев 1840г. 18-и декември.